Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 353 296 van 21 september 2026**
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **Op zijn gekozen woonplaats bij**
**advocaat M. VANDEWALLE**
**Koopvaardijlaan 13**
**9000 GENT**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

De Raad heeft in een beschikking van 31 augustus 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

*"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 11 februari 2026, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.*

*Verzoeker werd op 22 februari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 21 februari 2027. Verzoeker beschikt ook over een Grieks reisdocument dat geldig is tot 21 maart 2029 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 3, EURODAC MARKED RECORD; Documenten, stuk 5, nrs. 4 en 7). Verzoeker toont geenszins aan dat deze informatie niet zou kloppen en zijn bescherming niet langer actueel zou zijn (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vragen 23 en 27, bijkomende vragen M-status Griekenland).*

*2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.*

*3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.*

*Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.*

*Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.*

*Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:*

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".*

*Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:*

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";*
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".*

*Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).*

*4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.*

*Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDAI/ECRE-rapport van juni 2024 en september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.*

*Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen*

*bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.*

*De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen bijgebracht door de partijen zoals HRW "World Report 2025 – Greece" en informatie van help.unhcr.org, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.*

*In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.*

*Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.*

*5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.*

*6. Verzoeker, een zeventwintigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.*

*Waar verzoeker betoogt dat hij kwetsbaar is vanwege diens herkomst uit de Gazastrook en de problematiek aldaar, overweegt de Raad dat een zulke algemene verwijzing niet volstaat om een kwetsbaarheid aan te tonen. Dit dient te worden bewezen aan de hand van concrete, persoonlijke elementen.*

*Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.*

*Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.*

*7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-verblijfsvergunning beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Het al dan niet beschikken over een gedrukte versie van de ADET-verblijfsvergunning doet hieraan geen afbreuk.*

*Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.*

*Verzoeker verkreeg op 24 februari 2024 de vluchtelingenstatus. Op 16 november 2024 vertrok verzoeker uit Griekenland naar België (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag 33). Verzoeker verbleef nog geen negen maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijke intentie tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland blijken.*

*Tijdens het korte verblijf van verzoeker in Griekenland blijkt verder niet dat hij zijn basisrechten niet kon doen gelden mits hij daartoe de benodigde stappen nam. Evenmin blijkt dat hij zich in een situatie van verregaande materiële deprivatie bevond. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op pertinente manier het volgende:*

*"Er wordt ook benadrukt, hoewel er socio-economische verschillen bestaan tussen lidstaten onderling, u op geen enkel moment in een toestand van verregaande materiële deprivatie dreigde terecht te komen in Griekenland. U bent eerst in een opvangcentrum verbleven toen u zich in Griekenland bevond en vervolgens heeft u zelfstandig diverse plekken gevonden om te wonen (CGVS, p.7-9).*

*Bovendien dient te worden vastgesteld dat u een hoge mate van zelfredzaamheid aan de dag legt en in Griekenland beschikte over een netwerk en de nodige middelen. U bent de enige van uw familie die Gaza heeft verlaten (CGVS, p.6). U kon rekenen op financiële steun van uw netwerk (CGVS, p.6). U was in staat de administratiefrechtelijke procedures te doorlopen met het oog op het verkrijgen van uw Griekse documenten en kon hiervoor een advocaat inschakelen (CGVS, p.6). Na een verblijf van vijf maanden in het opvangkamp op Samos reisde u binnen Griekenland van de ene plaats naar de andere om werk te vinden (Samos–Athene–Aitoliko–Athene–Farda Manolada) (CGVS, p.7, p.10). Daarbij vond u herhaaldelijk effectief werk, evenals verschillende verblijfplaatsen in Griekenland (CGVS, p.7, p.9–10). Tevens ondervond u kennelijk geen moeilijkheden om uw vertrek uit Griekenland vlot te organiseren (CGVS, p.13). Voorts wordt benadrukt dat u een gezonde man bent van 27 jaar, in het bezit van een bachelor in de Rechten, die Arabisch en een beetje Engels spreekt, professioneel actief is in België en hier verblijft op een privéadres bij vrienden (CGVS, p.3, p.5, p.7, p.11). Dergelijke vaststellingen laten bijgevolg niet toe om te stellen dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet zou kunnen laten gelden.*

*U toont verder niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om (reguliere) tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen."*

*Er kan uit de bovenstaande elementen genoegzaam worden geconcludeerd dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker zich niet staande zou kunnen houden bij een terugkeer naar Griekenland. Immers blijkt dat verzoeker niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt, verzoeker een mate van zelfredzaamheid vertoont en kan rekenen op een ondersteunend netwerk. Het is evenwel aan verzoeker om de benodigde stappen te nemen om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland.*

*Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.*

*9. Inzake de door verzoeker voorgehouden problematiek met bepaalde personen, motiveert de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:*

*“U brengt naar voren dat u in Griekenland werkte in het informele arbeidscircuit en daarbij het slachtoffer werd van een werkgever die weigerde om (tijdig) uw loon uit te betalen. U zocht verhaal bij deze werkgever, wat uitmondde in agressieve aanvallen. U was niet bij machte om hiervoor aangifte te doen bij de Griekse politie omwille van uw “illegale tewerkstellingsstatuut” (CGVS, p.10).*

*De commissaris-generaal stelt vast dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de problemen die u met uw werkgever hebt gehad in verband met de betaling van uw loon, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.*

*U vertelde dat de Griekse politie uw klacht tegen deze werkgever niet kon acteren omdat het illegaal werk betrof en u zodoende geen bewijs had ter staving van uw klacht (CGVS, p.11). Hiermee hebt u echter niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd of dat u geen beroep kon doen op de Griekse autoriteiten.*

*Het is daarbij nu eenmaal de ratio van de arbeidsrechtelijke principes dat een werknemer die illegaal werk verricht geen klacht kan indienen bij de politie wanneer deze geen loon ontvangt. Illegaal werk houdt in dat er geen arbeidsovereenkomst, geen fiscale verplichtingen, noch sociaalrechtelijke voordelen voorhanden zijn. Wanneer iemand zelf deelneemt aan “onwettige arbeid”, bevindt hij zich buiten de formele bescherming van het (arbeids)recht. Bij gebreke aan een officiële tewerkstelling kon u inderdaad geen bewijs aanleveren aan de Griekse politie, waardoor deze geen aangifte kon acteren. U heeft trouwens een bachelor in de Rechten en er kan bijgevolg in alle redelijkheid verwacht worden dat u bekend bent met deze principes, minstens dat u één en ander vlot had kunnen opzoeken of zich kon bevragen.*

*Bovendien kan in uw geval niet worden aangenomen dat u geen beroep kon of zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten. U verklaarde immers dat u nooit problemen heeft ondervonden met de Griekse autoriteiten (CGVS, p.12) en dat u, zodra u in België aankwam, een advocaat heeft aangesteld om alsnog een klacht in te dienen bij de Griekse Justitie (zie stuk 8, map ‘Documenten’, en CGVS, p.11). U gaf aan dat deze klacht pas in België werd ingediend omdat u in Griekenland niet over de financiële middelen beschikte om een advocaat te betalen. Nochtans had u tijdens uw administratieve procedure voor het verkrijgen van uw Griekse documenten wel een advocaat kunnen inschakelen, waarvoor u geld leende van een vriend (CGVS, p.6). Daarnaast beschikte u over voldoende middelen om onmiddellijk na het incident met uw werkgever het land te verlaten en per vliegtuig naar België te reizen (CGVS, p.11). Ook voor deze reis leende u geld van een vriend (CGVS, p.13). In plaats van concrete stappen te ondernemen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen, heeft u er aldus voor gekozen Griekenland te verlaten.*

*Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Daarenboven kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen.*

*De commissaris-generaal merkt verder op dat het loutere feit dat u te maken kreeg met racisme, zo werd u al eens beledigd en onheus behandeld (DVZ Vragenlijst; CGVS, p.13), hoewel dit ten zeerste betreurenswaardig is, niet aantoont dat u in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van u niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.”*

*10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming*

*is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).*

*Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.*

*Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.*

*Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."*

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel.**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| S. VAN CAMP, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| I. VERLOOY, | toegevoegd griffier. |
| De griffier, | De voorzitter, |
| I. VERLOOY | S. VAN CAMP |